

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14Csp/43/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116216384
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8116216384.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobkyne: P. L., T. XX.XX.XXXX, U. H. C. XX, XXX X C., právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, Advokátska kancelária so sídlom Sov. hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, v konaní o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky takto

rozhodol:

I. u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., pre Clubcard kreditnú kartu (platné od 05.10.2012) Clucard kreditná karta k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa XX.XX.XXXX, uvedená v § 5 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru: „Zmluvné strany sa dohodli, že klient je povinný hradiť Spoločnosti úrok dohodnutý v ÚZ pre prípad riadneho splácania úveru aj v prípade zosplatnenia úveru podľa § 2 písm. a), b) a c) Hlavy 8, a to až do doby úplného vrátenia úveru. Aj tento úrok prirastá k istine, t.j. aj odo dňa zosplatnenia sa úročí istina vrátanie čiastok k nej prirastených, a to na základe výšky dlhu, skutočného počtu dní a dennej úrokovej sadzby (podiel ročnej úrokovej sadzby a skutočného počtu dní v danom roku). Tým nie je dotknuté oprávnenie Spoločnosti nepožadovať od klienta akúkoľvek časť dlžnej sumy, ak takúto možnosť bude Spoločnosť mať v súlade s platnými právnymi predpismi a ak sa k tomuto kroku Spoločnosť rozhodne.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou,

II. p r i z n á v a žalobkyňi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou súdu podanou dňa 12.08.2016 navrhla žalobkyňa, aby jej žalovaný vydal bezdôvodné obohatenie vo výške 110,09 EUR s prísl., a taktiež žiadala určiť, že zmluvná podmienka uvedená v úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., pre Clubcard kreditnú kartu (platné od 05.10.2012) Clucard kreditná karta k Úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX, zo XX.XX.XXXX, v § 5 Hlavy 5. Podmienky splácania úveru: „Zmluvné strany sa dohodli, že klient je povinný hradiť Spoločnosti úrok dohodnutý v ÚZ pre prípad riadneho splácania úveru aj v prípade zosplatnenia úveru podľa § 2 písm. a), b) a c) Hlavy 8, a to až do doby úplného vrátenia úveru. Aj tento úrok prirastá k istine, t.j. aj odo dňa zosplatnenia sa úročí istina vrátanie čiastok k nej prirastených, a to na základe výšky dlhu, skutočného počtu dní a dennej úrokovej sadzby (podiel ročnej úrokovej sadzby a skutočného počtu dní v danom roku). Tým nie je dotknuté oprávnenie Spoločnosti nepožadovať od klienta akúkoľvek časť dlžnej sumy, ak takúto možnosť bude Spoločnosť mať v súlade s platnými právnymi predpismi a ak sa k tomuto kroku Spoločnosť rozhodne.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

2. Žalovaný v rámci vyjadrenia k žalobe poukázal na to, že po doručení žaloby uhradil žalobkyni sumu požadovanú v žalobe vo výške 110,09 EUR spolu s úrokom z omeškania. Nakoľko bol nárok žalobkyne už uspokojený, žalobu považuje ďalej za nedôvodnú. Pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia, ich výška je v pomere k žalovanej sume neprimerane vysoká a neadekvátna. Celý predmetný spor smeruje hlavne k navyšovaniu trov právneho zastúpenia a nie k hájeniu záujmov klientky, ktoré boli uspokojené už po doručení žaloby. Právny zástupca výšku trov právneho zastúpenia odôvodnil spojením vecí, čím sa navýšil úkon právnej služby zo sumy 16,60 EUR na 71,53 EUR za 1 úkon právnej služby. Pokiaľ však žalobkyňa požadovala vydanie bezdôvodného obohatenia 110,09 EUR, ktoré jej aj vyplatené bolo, stal sa pre ňu poskytnutý úver z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej so žalovaným bezúročný a bez poplatkov. Určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky je v danom prípade nepodložené a neodôvodnené, nakoľko sa žalobkyne vôbec netýka. Jediný význam uvedenia úverovej zmluvnej podmienky v Hlave 5 § 5 do žaloby a jej požiadavka na vyhlásenie neprijateľnosti smeruje jedine k „umelému“ navyšovaniu trov právneho zastúpenia. Uvedená zmluvná podmienka uvedená v žalobe nie je žiadnym spôsobom bližšie ozrejmenej, ani špecifikovanej a odôvodnenej. Žalovanému preto nie je zrejmé, v čom vidí žalobkyňa vznik hrubej nerovnováhy v neprospech spotrebiteľa v uvedenej podmienke. Na základe vyššie uvedených skutočností je preukázané, že žaloba je nedôvodná, nakoľko žalovaný uhradil celú sumu požadovanú žalobkyňou, preto žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

3. V rámci pojednávania konaného dňa 21.02.2018 právny zástupca žalobkyne, na základe námietky právneho zástupcu žalovaného, v súvislosti s neprijateľnou zmluvnou podmienkou uviedol, že na základe tejto podmienky by patril žalovanému zmluvný úrok aj po splatnosti celého úveru a ďalej odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Cdo/190/2014 s tým, že navrhovaná neprijateľná zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach spotrebiteľa v jeho neprospech a v súvislosti s naliehavým právnym záujmom poukázal na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa, ako aj ustanovenie § 298 CSP, pričom vyjadril názor, že pokiaľ došlo k vydaniu bezdôvodného obohatenia je namieste určiť neprijateľnosť zmluvnej podmienky z preventívnych dôvodov.

4. Právny zástupca žalovaného v rámci pojednávania konaného dňa 21.02.2018 poukázal na to, že žalovaný vyhovel žalobnému návrhu tým, že vydal bezdôvodné obohatenie, a to z toho dôvodu, že sa stotožnil so záverom, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Bezdôvodné obohatenie teda nevydal právnym titulom uvedeným v Hlave 5 § 5 úverových podmienok žalovaného. Zároveň namietal, že konajúci súd nemá právomoc, aby rozhodol takýto abstraktný spor o kontrole úverovej zmluvnej podmienky, keďže Civilný sporový poriadok zaviedol dva režimy, a to režim, ktorý spadá pod ustanovenie § 301 a nasl. CSP, ktorý má práve plniť preventívny charakter, na ktorý poukázal právny zástupca žalobkyne, pričom takéto rozhodnutie spadá do právomoci krajského súdu. Konajúci súd by mohol rozhodovať len na základe § 298 ods. 2 CSP vtedy, ak by na základe takejto zmluvnej podmienky, ktorú by chcel určiť za neplatnú alebo neprijateľnú, uložil povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie alebo nahradiť škodu, alebo by nepriznal plnenie, ktorého by sa teoreticky dovoľával žalovaný. Zároveň poukázal na to, že úverový vzťah zanikol splnením v zmysle § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda jedná sa o zaniknutý právny vzťah. Taktiež sa vyjadril, že nie je možné zo zákona vyhlasovať neprijateľnú zmluvnú podmienku s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže sa týka samotnej primeranosti ceny plnenia, a teda zo zákona je takýto prieskum vylúčený. Poukázal aj na to, že napadnuté zmluvné dojednanie je vlastne pretransformovaním ustanovení § 502, § 503 Obchodného zákonníka.

5. Súd v predmetnej veci rozhodol rozsudkom dňa 21.02.2018 tak, že v časti vydania bezdôvodného obohatenia konanie zastavil z dôvodu, že žalovaný ihneď po doručení žaloby vydal žalobkyni bezdôvodné obohatenie, v zostávajúcej časti, teda v časti o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky žalobu zamietol. Keďže sa jedná o dva samostatné nároky, v časti vydania bezdôvodného obohatenia priznal náhradu trov konania žalobkyni a v časti určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky priznal nárok na náhradu trov konania žalovanému. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie. Odvolací súd uznesením sp. zn. 18Co/177/2018 zo dňa 16.01.2019 rozsudok prvoinštančného súdu, okrem výroku o zastavení konania, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia okrem iného poukázal na to, že:

„ Vo vzťahu k argumentu týkajúcejmu sa nemožnosti preveriť alebo posudzovať neprijateľné zmluvné podmienky v čase keď došlo k skončeniu úverovej zmluvy tým, že žalobkyňa splnila svoje záväzky a

to preto, že niet na to naliehavý právny záujem resp. aj z dôvodu toho, že ide o abstraktné skúmanie spotrebiteľskej zmluvy, čo nepatrí do kompetencie súdu prvej inštancie, odvolací súd udáva nasledovné : Ak súd prvej inštancie argumentuje, že zmluva už zanikla, prichodí poznamenať, že ochrana pred nekalými obchodnými praktikami sa musí poskytnúť za stavu, že k nim došlo pred zmluvou, počas jej plnenia, ale aj po zániku zmluvy (čl. 3 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004). Za nekalú obchodnú praktiku je dôvodné považovať aj stav, ak žalovaný prijal plnenia na základe neprijateľných zmluvných podmienok a takéto prostriedky dobrovoľne nevydal.

Ako vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu SR č.k. 6NdC/20/2016 právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku zachované ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa §301 a nasledujúcich CSP len s účinkami inter partes“.

Preto sa odvolací súd nestotožnil s tvrdením súdu prvej inštancie o tom, že neexistuje naliehavý záujem žalobkyne na tom, aby preveroval neprijateľné zmluvné podmienky zmluvy, keďže táto už bola ukončená. Odvolací súd sa domnieva, že žalobkyňa celkom legitímne žiadala určenie a vyslovenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v konkrétnej zmluve čo súd prvej inštancie mal vykonať keďže bez rozporu existujú nároky aj keď zatiaľ len v teoretickej rovine žalobkyne na prípadné ďalšie plnenia žalovaného voči žalobkyňi práve pre existenciu neprijateľných zmluvných podmienok v úverovej zmluve, čo vyplýva priamo zo zákona 129/2010 Zb. Odvolací súd sa tiež nestotožňuje s tým, žeby súd prvej inštancie nebol vecne príslušný rozhodovať o tejto neprijateľnej zmluvnej podmienke v konkrétnej úverovej zmluve. Oprávnenie vyplýva zo zákona pre všeobecné súdy, súdy prvej inštancie, v konkrétnych úverových zmluvách pristupujú k vysloveniu neprijateľných zmluvných podmienok a v tomto smere nejde o abstraktnú kontrolu tak ako to má na mysli Civilný sporový poriadok.“

6. Podľa § 298 ods. 1 CSP - Osobitné ustanovenia o rozhodnutiach, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 298 ods. 2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

7. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

8. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods. 1 OZ, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 53a ods. 2 OZ, ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

9. Predmetom konania teda ostal nárok na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Právny zástupca žalovaného namietal, že v danom prípade nie je daná právomoc Okresného súdu Prešov, keďže sa jedná o abstraktný spor o kontrolu úverovej zmluvnej podmienky, kedy je príslušný krajský súd. V tomto ohľade súd poukazuje na to, že je daná jeho právomoc, nakoľko z Civilného sporového poriadku nevyplýva, aby takýto spor nemohol riešiť príslušný okresný súd a navyše, predmetom konania bol aj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý žalovaný plnil až po doručení žaloby. Právny zástupca žalovaného taktiež namietal skutočnosť, že súd nemôže preskúmavať predmetnú neprijateľnú podmienku s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže prieskum sa týka primeranosti ceny plnenia. V tomto ohľade súd poukazuje na to, že na základe citovaného ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, súd za podmienok uvedených v citovanom ustanovení, nemôže preskúmavať zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, čo v danom prípade podľa názoru súdu nie je splnené, keďže hlavným predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov veriteľom a záväzok dlžníka vrátiť tieto prostriedky a zaplatiť úrok a navyše podľa názoru súdu nemožno konštatovať, aby bola predmetná zmluvná podmienka individuálne dojednaná, keďže nebola súčasťou zmluvy ale úverových podmienok, ktoré žalobkyňa ani nepodpisovala a zároveň z Hlavy 5 § 5 týchto podmienok nevyplýva možný iný spôsob jej dojednania, teda nemožno konštatovať, že táto podmienka bola individuálne dojednaná.

10. Žalovaný v rámci písomného vyjadrenia taktiež namietal, že nie je daný naliehavý právny záujem na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) CSP. V tomto ohľade súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 28.03.2019, sp. zn. 6Cdo/27/2018, z ktorého, okrem iného vyplýva, že určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky je osobitným druhom žaloby, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4, 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.) a v prípade takejto žaloby nie je potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem.

11. Vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolacieho súdu, ako aj prvostupňového súdu, súd sa zaoberal posúdením, či navrhovaná zmluvná podmienka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia. Neprijateľnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Podľa § 54 ods. 1 OZ sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo

osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Zmluvná podmienka, ktorá je predmetom tohto konania nebola individuálne dojednaná, keďže je súčasťou úverových podmienok žalovaného, ktoré žalobkyňa, ako dlžníčka nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť. Je teda zrejmé, že žalobkyňa nemohla ovplyvniť obsah tejto zmluvnej podmienky, a táto teda nebola individuálne dojednaná a žalovaný zároveň nepreukázal opak, preto už z tohto dôvodu jedná v danom prípade o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zo zmluvnej podmienky, ktorá je citovaná vo výroku tohto rozsudku vyplýva, že zmluvný úrok pre prípad riadneho splácania úveru aj v prípade zosplatnenia úveru prirastá k istine, t.j. aj odo dňa zosplatnenia sa úročí istina vrátane čiastočne prirastených úrokov, čo v danom prípade zakladá možnosť uplatnenia si úrokov z omeškania zo zmluvných úrokov (z činnosti súdu je známe, že žalovaný si v sporoch, kde vystupuje ako veriteľ takto svoj nárok aj uplatňuje), a teda právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva, čo ale predstavuje neprípustnosť úročenia zmluvných úrokov úrokmi z omeškania, tzv. anatocizmus, čo vyplýva napr. z rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29Co/31/2012, resp. 35Odo/101/2002. Súd taktiež poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/1998, z ktorého vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok) a od splatnosti je dlžník povinný platiť úroky z omeškania. Zo zmluvnej podmienky, ktorá je predmetom tohto konania vyplýva, že dlžník by mal uhrádzať istinu spolu s prirasteným zmluvným úrokom až do úplného vrátenia úveru, teda do zaplatenia, čo v podstate znamená, že by mal platiť zmluvné úroky aj po splatnosti úveru, avšak z vyššie citovaného rozhodnutia vyplýva, že zmluvné úroky má platiť iba do splatnosti a následne má platiť úroky z omeškania. Vyššie uvedené skutočnosti teda spôsobujú neprímerané zaťaženie spotrebiteľa, ktorý by bol vlastne duplicitne sankcionovaný za porušenie svojich povinností. Keďže spotrebiteľ by mal uhrádzať úroky z omeškania zo zmluvných úrokov, resp. zmluvné úroky by mal uhrádzať aj po splatnosti úveru, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov preto súd určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky tak, ako je to uverené vo výrokovej časti rozsudku.

12. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

13. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení, pričom keďže žalobkyňa bola v celom rozsahu úspešná, teda jednak v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže v tejto časti žalovaný vydal bezdôvodné obohatenie až po podaní žaloby, a taktiež bola úspešná aj v časti o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).